

Sygn. akt V U 384/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku D. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wydanie zaświadczenia o braku zaległości

na skutek odwołania D. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 20 kwietnia 2018 r.

znak (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **zasądza od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

SSO Krzysztof Głowczyński

Sygn. akt VU 384/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją nr (...) z dnia 20 kwietnia 2018 r. odmówił wydania D. R. zaświadczenia o braku zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca posiada zaległości z tytułu składek na wskazane ubezpieczenia, za wskazane okresy i w określonych decyzją kwotach, zabezpieczone wpisem hipoteki przymusowej na nieruchomości.

W odwołaniu od powyższej decyzji, zaskarżonej w całości, D. R. wniósł o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu stwierdził, że organ rentowy nie uwzględnił przejścia zobowiązań i że zobowiązania te przedawniły się.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazał analogiczne do zawartych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji argumenty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 18 kwietnia 2005 r. określił zaległości D. R. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne z odsetkami za okres od stycznia 2001 r. do czerwca 2002 r. w łącznej kwocie 5.066,02 zł, na fundusz ubezpieczeń zdrowotnych z odsetkami, za okres od marca 2001 r. do czerwca 2002 r. w łącznej kwocie 2.739,58 zł i na Fundusze Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z odsetkami za okres od lutego 2001 r. do czerwca 2002 r. w łącznej kwocie 366,05 zł. W nawiązaniu do tej decyzji, w piśmie z dnia 23 lutego 2006 r. ubezpieczony podał, iż w latach 2001-2002 wskazane w piśmie osoby świadczyły pracę już na rzecz prowadzącego PHU (...) jego ojca A. R.. Wskazał przy tym, że służby kadrowe zlikwidowanej przez niego 27 listopada 2002 r. Firmy (...) i PHU (...) nie dokonały właściwych zmian. Wskazując na powyższe wniósł o zweryfikowanie jego zadłużenia wobec ZUS za okres objęty decyzją zgodnie z przedłożonymi, skorygowanymi deklaracjami.

W związku z zawartym w piśmie z 23 lutego 2006 r. wnioskiem, organ rentowy decyzją z dnia 23 marca 2006 r. zmieniając decyzję z dnia 18 kwietnia 2005 r. ponownie określił zaległości D. R. w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej na ubezpieczenie zdrowotne za okres od grudnia 2001 r. do listopada 2002 r. na kwotę 1.115,53 zł, z odsetkami. W uzasadnieniu powyższej decyzji wskazano, że po uwzględnieniu złożonych przez płatnika korekt, Oddział ZUS w oparciu o art. 83a ust. 2 postanowił zmienić wydaną w dniu 18 kwietnia 2005 r. decyzję i w związku z tym stwierdzić, że wnioskodawca zalega z zapłatą składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres wskazany w decyzji w łącznej kwocie 1.736,53 zł, z czego kwota 621 zł stanowi należne odsetki na dzień 10 marca 2006 r.

We wniosku z 31 sierpnia 2006 r. D. R. wniósł o podanie stanu zaległości jego konta w ZUS wraz z ewentualnymi niedopłatami. Udzielając odpowiedzi na powyższe pismo organ rentowy w piśmie z dnia 08 września 2006 r. stwierdził, że zaległości wnioskodawcy na poszczególne fundusze z tytułu nieopłaconych składek na dzień 08 września 2006 r. po rozliczeniu konta za okres od stycznia 1999 r. do listopada 2002 r. wynoszą na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w zakresie należności głównej 0,00 zł, zaś na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego należność główna wynosi za miesiąc listopad 2002 r. 12,26 zł (odsetki na dzień 08 września 2006 r.- 0,00 zł). Zaległości tej wnioskodawca dotychczas jeszcze nie uregulował.

We wniosku z dnia 13 kwietnia 2018 r. wnioskodawca zwrócił się o wydanie zaświadczenia o niezaleganiu składek ZUS.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją nr (...) z dnia 20 kwietnia 2018 r. odmówił wydania D. R. zaświadczenia o braku zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca posiada zaległości z tytułu składek na wskazane ubezpieczenia, za wskazane okresy i w określonych decyzją kwotach, zabezpieczone wpisem hipoteki przymusowej na nieruchomości.

Na udziale do 1/2 części działki niezabudowanej obszaru 9 ha 08a wnioskodawcy, dla której Sąd Rejonowy – Wydział Ksiąg Wieczystych w L. prowadzi księgę wieczystą nr (...) wpisano dnia 25 maja 2005 r. hipotekę przymusową w kwocie 8.171,05 zł z należnymi odsetkami za zwłokę liczonymi do dnia zapłaty włącznie na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z tytułu nieopłaconych składek na fundusz ubezpieczeń społecznych, zdrowotnych oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – po korekcie wpisu - za okres od stycznia 2001 r. do czerwca 2002 r. Wpisu hipoteki dokonano na podstawie wniosku organu rentowego z dnia 16 maja 2005 r.

(okoliczności niesporne, w tym decyzje organu rentowego i wnioski ubezpieczonego, a także zeznanie świadka A. R. i oświadczenie wnioskodawcy do protokołu rozprawy)

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że zakres i przedmiot rozpoznania sądowego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych – a rozpoznawana sprawa do takich należy – wyznacza przedmiot decyzji organu rentowego i żądanie

zgłoszone w odwołaniu wniesionym do sądu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02 marca 2011 r., II UZ 1/11; LEX numer 844747). Przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza przedmiot postępowania sądowego do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a między stronami spornych; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może podnosić czegoś, o czym organ rentowy nie decydował (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 lutego 2014 r., III AUa 881/13; Lex numer 1439162).

W rozpoznanej na skutek odwołania od decyzji z dnia 20 kwietnia 2018 r. sprawie organ rentowy uznając, że wnioskodawca posiada wskazane w niej zaległości z tytułu składek odmówił wydania D. R. zaświadczenia o braku zaległości w ich opłaceniu. W odwołaniu od tej decyzji wnioskodawca stwierdził, że organ rentowy nie uwzględnił przejęcia zobowiązań i że zobowiązania te przedawniły się. Zatem w świetle odwołania i ustaleń zaskarżonej decyzji istota sprawy wymagała rozstrzygnięcia, czy D. R. posiada zaległości w opłaceniu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i czy zaległości te przedawniły się.

Zgodnie z art. 83b ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, jeżeli przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego przewidują wydanie postanowienia kończącego w sprawie, Zakład w tych sprawach wydaje decyzję. Stwierdziwszy zaleganie wnioskodawcy w opłaceniu składek na ubezpieczenia społeczne organ rentowy w trybie art. 217 § 1 k.p.a. odmówił wydania zaświadczenia o braku zaległości i co do zasady odmowa jest uzasadniona. Zebrany w sprawie materiał uzasadnia bowiem ocenę, że niespornie nadal D. R. zalega z opłatą składek. Organ rentowy najpierw bowiem decyzją z dnia 18 kwietnia 2005 r. jego zaległości na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz Fundusze Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wobec wcześniej ustalonej na łączną kwotę 13.249,25 zł z odsetkami zaległości, zaległość tę decyzją z dnia 23 marca 2006 r. określił jedynie z tytułu należności na poczet składek na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego za okres od grudnia 2001 r. do listopada 2002 r. na kwotę 1.115,53 zł. Ostatecznie, na co wskazuje nie tylko pismo organu rentowego z dnia 08 września 2006 r. ale także wprost zeznanie świadka i oświadczenie samego ubezpieczonego, wnioskodawca istotnie posiada jeszcze nadal zaległość w opłaceniu składek Fundusz Ubezpieczenie Zdrowotnego za listopad 2012 r. wynoszącą 12,26 zł i z tego względu - niezależnie od nie mającej dla rozstrzygnięcia sprawy istotnego znaczenia rzeczywistej wysokości tej zaległości - odmowa wydania zaświadczenia o braku zaległości w opłaceniu składek jest prawidłowa.

W tym miejscu należy zauważyć także, że należność z tytułu nieopłaconych składek nie jest w świetle art. 24 ust. 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przedawniona, bowiem należność ta została zabezpieczona hipoteką. Wskazany przepis stanowi, iż nie ulegają przedawnieniu należności z tytułu składek zabezpieczone hipoteką lub zastawem, jednakże po upływie terminu przedawnienia należności te mogą być egzekwowane tylko z przedmiotu hipoteki lub zastawu, do wysokości zaległych składek i odsetek za zwłokę liczonych do dnia przedawnienia.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i § ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804, ze zm. Dz. U. z 2016 r., poz. 1667).